

Weissagung und Zungenrede

¹Strebt nach der Liebe! Bemüht euch um die Gaben des Geistes, am meisten aber um die Gabe der Weissagung!²Denn wer in Zungen redet, der redet nicht für Menschen, sondern für Gott; denn niemand versteht es, im Geist aber redet er von Geheimnissen.³Wer aber weissagt, der redet den Menschen zur Erbauung und zur Ermahnung und zur Tröstung.⁴Wer in Zungen redet, der erbaut sich selbst; wer aber weissagt, der erbaut die Gemeinde.⁵Ich wollte, dass ihr alle in Zungen reden könntet; aber viel mehr, dass ihr weissagen könntet. Denn wer weissagt, ist größer, als der in Zungen redet; es sei denn, dass er's auch auslegen kann, damit die Gemeinde dadurch erbaut werde.⁶Nun aber, liebe Brüder, wenn ich zu euch käme und redete in Zungen, was würde ich euch nützen, wenn ich nicht mit euch redete entweder in Worten der Offenbarung oder der Erkenntnis oder der Weissagung oder der Lehre?⁷Verhält sich's doch auch so mit den leblosen Dingen, die Töne hervorbringen, es sei eine Flöte oder eine Harfe: wenn sie nicht unterschiedliche Töne von sich geben, wie kann man erkennen, was auf der Flöte oder auf der Harfe gespielt wird?⁸Und wenn die Posaune einen undeutlichen Ton gibt, wer wird sich zum Kampf rüsten?⁹So auch ihr: wenn ihr in Zungen redet aber nicht deutliche Worte von euch gebt, wie kann man verstehen, was geredet ist? Denn ihr werdet in den Wind reden.¹⁰Es sind so viele Arten der Sprachen in der Welt, und nichts ist ohne Sprache.¹¹Wenn ich nun die Bedeutung der Sprache nicht

استعدادهای روحانی

¹در پی محبت بکوشید و عطایای روحانی را به غیرت بطلبید، خصوصاً اینکه نبوت کنید.²زیرا کسی که به زبانی سخن می‌گوید، نه به مردم بلکه به خدا می‌گوید، زیرا هیچ‌کس نمی‌فهمد لیکن در روح به اسرار تکلم می‌نماید.³اما آنکه نبوت می‌کند، مردم را برای بنا و نصیحت و تسلی می‌گوید.⁴هرکه به زبانی می‌گوید، خود را بنا می‌کند، اما آنکه نبوت می‌نماید، کلیسا را بنا می‌کند.⁵و خواهش دارم که همه شما به زبانها تکلم کنید، لکن بیشتر اینکه نبوت نمایید زیرا کسی که نبوت کند بهتر است از کسی که به زبانها حرف زند، مگر آنکه ترجمه کند تا کلیسا بنا شود.⁶اما الحال، ای برادران، اگر نزد شما آیم و به زبانها سخن رانم، شما را چه سود می‌بخشم؟ مگر آنکه شما را به مکاشفه یا به معرفت یا به نبوت یاب به تعلیم گویم.⁷و همچنین چیزهای بیجان که صدا می‌دهد چون نی یا بریط اگر در صداها فرق نکند، چگونه آواز نی یا بریط فهمیده می‌شود؟⁸زیرا اگر گریتا نیز صدای نامعلوم دهد، که خود را مهیای جنگ می‌سازد؟⁹همچنین شما نیز اگر به زبان، سخن مفهوم نگویید، چگونه معلوم می‌شود آن چیزی که گفته شد زیرا که به هوا سخن خواهید گفت؟¹⁰زیرا که انواع زبانهای دنیا هر قدر زیاده باشد، ولی یکی بی معنی نیست.¹¹پس هرگاه قوت زبان را نمی‌دانم، نزد متکلم بربری می‌باشم و آنکه سخن گوید نزد من بربری می‌باشد.¹²همچنین شما نیز چونکه غیور عطایای روحانی هستید، بطلبید اینکه برای بنای کلیسا افزوده شوید.¹³بنابراین کسی که به زبانی سخن می‌گوید، دعا بکند تا ترجمه نماید.¹⁴زیرا اگر به زبانی دعا کنم، روح من دعا می‌کند لکن عقل من برخوردار نمی‌شود.¹⁵پس مقصود چیست؟ به روح دعا خواهم کرد و به عقل نیز دعا خواهم نمود؛ به روح سرود خواهم خواند و به عقل نیز خواهم خواند.¹⁶زیرا اگر در روح تبرک می‌خوانی، چگونه آن کسی که به مَـنـزِلَتِ اُمّی است، به شکر تو آمین گوید و حال آنکه نمی‌فهمد چه می‌گویی؟¹⁷زیرا تو البته خوب شکر می‌کنی، لکن آن دیگر بنا نمی‌شود.¹⁸خدا را شکر می‌کنم که زیادتیر از همه شما به زبانها حرف می‌زنم.¹⁹لکن در کلیسا بیشتر می‌پسندم که پنج کلمه به عقل خود گویم تا

دیگران را نیز تعلیم دهم از آنکه هزاران کلمه به زبان بگویم.

²⁰ای برادران، در فهم اطفال مباحثید بلکه در بدخوبی اطفال باشید و در فهم رشید.²¹ در تورات مکتوب است: که خداوند می‌گوید به زبانهای بیگانه و لبهای غیر به این قوم سخن خواهم گفت و با این همه مرا نخواهند شنید.²² پس زبانها نشانی است نه برای ایمانداران بلکه برای بی‌ایمانان؛ اما نبوت برای بی‌ایمان نیست بلکه برای ایمانداران است.²³ پس اگر تمام کلیسا در جایی جمع شوند و همه به زبانها حرف زنند و امیان یا بی‌ایمانان داخل شوند، آیا نمی‌گویند که دیوانه اید؟²⁴ ولی اگر همه نبوت کنند و کسی از بی‌ایمانان یا امیان درآید، از همه تویخ می‌یابد و از همه ملزم می‌گردد،²⁵ و خفایای قلب او ظاهر می‌شود و همچنین به روی درافتاده، خدا را عبادت خواهد کرد و ندا خواهد داد که فی‌الحقیقه خدا در میان شما است.

²⁶پس، ای برادران، مقصود این است که وقتی که جمع شوید، هریکی از شما سرودی دارد، تعلیمی دارد، زبانی دارد، مکاشفهای دارد، ترجمهای دارد، باید همه بجهت بنا بشود.²⁷ اگر کسی به زبانی سخن گوید، دو دو یا نهایت سه سه باشند، به ترتیب و کسی ترجمه کند.²⁸ اما اگر مترجمی نباشد، در کلیسا خاموش باشد و با خود و با خدا سخن گوید.²⁹ و از انبیا دو یا سه سخن بگویند و دیگران تمیز دهند.³⁰ و اگر چیزی به دیگری از اهل مجلس مکشوف شود، آن اول ساکت شود.³¹ زیرا که همه می‌توانید یکیک نبوت کنید تا همه تعلیم یابند و همه نصیحت پذیرند.³² و ارواح انبیا مطیع انبیا می‌باشند.³³ زیرا که او خدای تشویش نیست بلکه خدای سلامتی.

زنان در کلیسای

⁰چنانکه در همهٔ کلیساهای مقدّسان،³⁴ و زنان شما در کلیساها خاموش باشند زیرا که ایشان را حرف زدن جایز نیست بلکه اطاعت نمودن، چنانکه تورات نیز می‌گوید.³⁵ اما اگر می‌خواهند چیزی بیاموزند، در خانه از شوهران خود بپرسند، چون زنان را در کلیسا حرف زدن قبیح است.³⁶ آیا کلام خدا از شما صادر شد یا به شما به تنهایی رسید؟³⁷ اگر کسی خود را نبی یا

kenne, werde ich dem, der da redet, ein Unverständiger sein, und der da redet, wird mir ein Unverständiger sein.¹² So auch ihr, da ihr um die Gaben des Geistes bemüht seid: trachtet danach, dass ihr alles reichlich habt, damit ihr die Gemeinde aufbaut.¹³ Darum, wer in Zungen redet, der bete so, dass er's auch auslegen kann.¹⁴ Denn wenn ich in Zungen bete, so betet mein Geist; aber mein Verstand ist ohne Nutzen.¹⁵ Wie soll es denn nun sein? Ich will beten mit dem Geist und will auch beten mit dem Verstand; ich will Psalmen singen mit dem Geist und will auch Psalmen singen mit dem Verstand.¹⁶ Wenn du aber den Lobpreis im Geist betest, wie soll der, der dabeisteht und der Sprache unkundig ist, Amen sagen auf dein Dankgebet, wenn er nicht versteht, was du sagst?¹⁷ Dein Dankgebet mag wohl gut sein; aber der andere wird dadurch nicht erbaut.¹⁸ Ich danke meinem Gott, dass ich mehr in Zungen rede als ihr alle.¹⁹ Aber ich will in der Gemeinde lieber fünf Worte reden mit meinem Verstand, damit ich auch andere unterweise, als zehntausend Worte in Zungen.

²⁰Liebe Brüder, seid nicht Kinder, wenn es sich ums Verstehen handelt; sondern seid Kinder, wenn es sich um Böses handelt; im Verstehen aber seid vollkommen.²¹ Im Gesetz steht geschrieben: „Ich will mit andern Zungen und mit andern Lippen reden zu diesem Volk, und sie werden mich auch so nicht hören, spricht der HERR.“²² Darum ist die Zungenrede ein Zeichen nicht für die Gläubigen, sondern für die Ungläubigen; die Weissagung aber ein Zeichen nicht für die Ungläubigen,

روحانی پندارد، اقرار بکند که آنچه به شما می‌نویسم، احکام خداوند است.³⁸ اما اگر کسی جاهل است، جاهل باشد.³⁹ پس ای برادران، نبوت را به غیرت بطلبید و از تکلم نمودن به زبانها منع مکنید.⁴⁰ لکن همه چیز به شایستگی و انتظام باشد.

sondern für die Gläubigen.²³ Wenn nun die ganze Gemeinde zusammenkäme an einen Ort und alle redeten in Zungen, es kämen aber Unkundige oder Ungläubige hinein, würden sie nicht sagen, ihr seid von Sinnen?²⁴ Wenn sie aber alle weissagen und es käme dann ein Ungläubiger oder ein Unkundiger hinein, der würde von allen gestraft und von allen gerichtet;²⁵ und so würde das Verborgene in seinem Herzen offenbar, und er würde auf sein Angesicht niederfallen, Gott anbeten und bekennen, dass Gott wahrhaftig unter euch ist.

²⁶ Wie ist es denn nun, liebe Brüder? Wenn ihr zusammenkommt, so hat ein jeder einen Psalm, er hat eine Lehre, er hat eine Zungenrede, er hat Offenbarung, er hat Auslegung. Lasst alles geschehen zur Erbauung!²⁷ Wenn jemand in Zungen redet, so seien es zwei oder höchstens drei, und einer nach dem andern; und einer lege es aus.²⁸ Ist aber kein Ausleger da, so schweige er in der Gemeinde, rede aber für sich selber und für Gott.²⁹ Auch von den Weissagern lasst reden zwei oder drei, und die andern lasst darüber urteilen.³⁰ Wenn aber einem andern, der dabeisitzt, eine Offenbarung zuteil wird, so schweige der erste.³¹ Ihr könnt wohl alle weissagen, aber einer nach dem andern, damit sie alle lernen und alle ermahnt werden.³² Und die Geister der Propheten sind den Propheten untertan.³³ Denn Gott ist nicht ein Gott der Unordnung, sondern des Friedens.

Die Frauen in der Gemeinde

³⁴ sollen die Frauen schweigen in der Gemeinde; denn es ist ihnen nicht gestattet zu reden, sondern sie sollen sich

1 Corinthians 14

unterordnen, wie auch das Gesetz sagt.³⁵ Wollen sie aber etwas lernen, so lasst sie daheim ihre Männer fragen. Es ist für die Frau unwürdig, in der Gemeinde zu reden.³⁶ Oder ist das Wort Gottes von euch ausgegangen? Oder ist's allein zu euch gekommen?³⁷ Wenn einer meint, er sei ein Prophet oder vom Geist erfüllt, der erkenne, dass es des HERRN Gebot ist, was ich euch schreibe.³⁸ Wer das aber nicht anerkennt, der wird auch nicht anerkannt.³⁹ Darum, liebe Brüder, bemüht euch um die Weissagung und wehrt nicht der Zungenrede.⁴⁰ Lasst aber alles ehrbar und ordentlich zugehen.